

ارزیابی ۳۶ بلیون دالر کمک های خارجی در افغانستان

پیوسته به گذشته در مسایل اقتصادی

ارائه بیلاس ۳۶ بلیون دالر که تا اکنون چگونه و در کدام بخش در افغانستان به مصرف رسیده است:

در افغانستان امداد های پولی و مالی بعد از بر افتادن رژیم طالبان در سال ۲۰۰۱ سرازیر گردید. ولی بین دولت و مراجع کمک کننده در این اواخر یک نوع جدال لفظی در مورد طرز مصرف این امداد ها در جریان است. همیشه انتقادات زیاد روی عدم شفافیت نبود هم آهنگی در طرز العمل مؤسسات کمک دهنده و مدیریت ناقص در تطبیق پروژه ها توسط رسانه های نشراتی و اورگان های بین المللی در داخل کشور و هم در سطح بین المللی صورت گرفته و دستگاه اداری کشور نیز ادعا میکند که مصارف گزاف و غیر تخیل بخصوص در بخش صحت عامه، تعلیم و تربیه، و بهبود اداری که توسط مؤسسات کمکی کشور های خارجی عملی گردید موفق نبود و بطور مؤثر اهداف و احتیاج منطقه را بخوبی برآورده نتوانسته و این پروژه ها می توانست که با مصرف کم و تحت یک پلان منظم و به مشوره دستگاه اداری کشور به مصرف میرسد.

وزارت مالیه بالاخره راپوری " باز نگری امداد های خارجی " را با یک سلسله ارقام و دیتاهای احصائیوی کمک های که توسط کشورهای خارجی تا اکنون در افغانستان اهدا شده و چگونه این مبالغ به مصرف رسید نشر و به دسترس رسانه های نشراتی گذاشت.

به اساس این راپور داده شده به مبلغ ۶۲ بلیون دالر کمک های پولی بشکل امداد های بلاعوض برای باز سازی کشور و قرضه های طویل المدت از جانب یک تعداد کشورهای اهدا کننده تعهد داده شده بود که از آن جمله در ظرف هشت سال گذشته یعنی (از سال ۲۰۰۱ الی ۲۰۰۹) به مبلغ ۳۶ بلیون دالر در بخش های مختلف این پول ها به مصرف رسیده است. از جمله دهها کشوری که وعده کمک را به افغانستان نمود اند تا حال تنها سویدن اولین کشوری است که نود فیصد کمک های وعده شده را در افغانستان به پروژه های مختلف و بطور موفق و مؤثر به مصرف رسانید و به تعقیب سویدن کشور انگلستان و امریکای بدر چه دوم کمک های وعده شده را در افغانستان تادیه نموده اند و لی دهها کشورهای دیگر در چندین نشست بین المللی که در طول چند سال گذشته بر گزار گردید اشتراک و وعده کمک را به افغانستان نمودند ولی طوری که شاید و باید این کشورها تا حال به تعهدات خویش عمل ننموده اند و حتی بانک انکشاف آسیائی که از آن متواتر در بخش کمک ها در افغانستان خبرهای جالب نشر میشود در قسمت عملی شدن تعهدات خود در لست کمک دهنده ها بدرجه شصتمین قرار گرفت.

امریکای یگانه کشوری است که در ظرف هشت سال گذشته به مبلغ ۲۳ بلیون و چهار صد و هفده ملیون به این کشور کمک مالی و پولی چشمگیر انجام داده است.

نظر به راپور بازنگری کمک های خارجی گر چه افغانستان در ردیف یکی از کشورهای نادار و فقیر دنیا شمرده میشود ولی در ظرف پنج سال گذشته کشورهای کمک دهنده جمعا به مبلغ ۱۲۴۱ دالر به تناسب نفوس فی نفر در افغانستان کمک را متقبل شده که این رقم نسبت به کمکهای که در کشورهای بوزنیا و عراق گردیده به مراتب کمتر است و متخصصین این نقیضه را به درجه اول کمبود ظرفیت جذب کمک ها در بخش های مختلف در کشور افغانستان میدانند. اشلی جکسن آمرموسسه اکسفوم، و مدافع پالیسیهای امریکای در افغانستان به خبرنگاران اظهار داشت که در افغانستان کمک های پولی از نگاه حجم و مقدار کمک ها آنقدر قابل توجه نیست بلکه مسئله مهم در کیفیت و ارزش تطبیقی کمک های داده شده است که این کمک ها چطور بطور مؤثر و مفید که اهداف جامعه و یا منطقه را بطور قناعت بخش بر آورده ساخت.

راپور متذکره علاوه میکند که حکومت کرزی در بخش کمک ها همیشه به باد انتقاد گرفته شد و مقصر به فساد اداری، و مدیریت ناقص کمک ها گردید ولی در اینجا باید تذکر داد که صرف ۲۳ فیصد کمک های داده شده که مبلغ هشت بلیون دالر است توسط حکومت آقای کرزی در بخش های مختلف به مصرف رسیده است ولی متباقی ۲۹ بلیون دالر که ۷۷ فیصد کمک ها را احتوا میکند مستقیما توسط کشورهای کمک کننده بدون مداخله و مشوره دولت صورت گرفته است و مبلغ ۱۵ بلیون دالر از جمله ۲۹ بلیون دالر بدسترس قوماندانان اردو و نظام قوای خارجی قرار داده شد

د پانو شمیره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

: دلېکنې د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خیر و لولئ

که قوای نظامی کشورهای خارجی نظر به صواب دید و پالیسی های وضع شده توسط چینل های خویش بنام پروگرام کمک های اضطراری و بازسازی ولایات این مبالغ را مصرف نموده اند.

مارک وارد یکی از مشاورین بلند پایه در بخش باز سازی و انکشاف پروژه های کمکی موسسه جهانی ملل متحد در افغانستان به شبکه خبر رسانی ایرین اظهار نمود که کشورهای امداد کننده به این نظر بودند که چون حکومت توان و ظرفیت ارائه پروگرام باز سازی و پاپروژه های انکشافی بسوی ملی را نداشت ناگزیر کشورهای متذکره پروگرام های انکشافی خودشان را بدون کمک و مشوره دولت براه انداختند.

در کنفرانس لندن که در جنوری ۲۰۱۰ سال روان انعقاد گردید کشورهای کمک دهنده برای اولین بار به این فیصله رسیدند که حکومت افغانستان در سال ۲۰۱۲ می تواند که صرف پنجا فیصد کمک ها را حسب دلخواه خویش به پروژه های که اهمیت ملی و منطوقی دارد به مصرف برسانند.

در گزارش تذکررفته که در حدود نصف کمک های داده شده که در بین سال های ۲۰۰۲-۲۰۰۹ به مبلغ ۱۹ بلیون دالر به سکتور امنیت ملی بخصوص به تقویه پولیس واردوی افغانستان کمک شده است. شش فیصد این کمک ها در بخش صحت عامه و نو فیصد در سکتور تعلیم و تربیه و ۱۸ فیصد در پروژه های زراعتی و انکشاف دهات امداد به منظور بازسازی صورت گرفته است و مارک ادوارد تذکر داد که کمک در سکتور حفاظت و امنیت ملی یک قدم مهم برای حمایت، تقویه و بهتر ساختن فعالیت دستگاه اداری افغانستان بشمار میرود و بدون حفاظت و امنیت ملی طرح و تطبیق پروژه های بازسازی در افغانستان امکان پذیر نیست. گرچه از یک طرف بهتر شدن امنیت ملی مورد استقبال ایجنسی های امداد رسانی در افغانستان است ولی از جانب دیگر نباید فراموش نمود که با فشاری به فرونشاندن این همه ناآرامی ها و مجادله برضد فعالیت های تروریستی در کشور بطور افراطی دیگر مسایل ملی و باز سازی منطوقی کشور را تحت شعاع قرار میدهد بانیست برای بهتر ساختن وضع اقتصادی نفوس کشور که به فقر و بیچارگی دست و پا میزنند و برای بهتر ساختن فعالیت های دستگاه های اداری دولت، مجادله برضد فساد اداری و پروگرام خلق کار نیز توجه جدی نمود.

موسسه امداد رسانی ملل متحد در افغانستان و همچنان یک تعداد ایجنسی های امداد رسانی همیشه انتقاد دارند که حکومت مرکزی در مناطقی که در آن امنیت و آرامی حکمفرماست کمتر توجه نمود و کمک ها در بخش های مختلف بخصوص در مناطق مرکزی و شمال کشور که از هرنگاه حرکات صلح آمیز دارند و از مناطق آرام کشور اند کمک ها و باز سازی نسبت به ولایات دیگر ناچیز است و پروژه های کوچک و بی اهمیت مانند حفر چند چاه، و تعمیر چند پلچک و جغله اندازی سرک ها که آنها بصورت خیلی بطی پیش میرود. دستگاه اداری برای رفع انتقادات ملل متحد، موسسات کمکی و هم چنان اهالی مناطق مرکزی تحت فشار است ناگزیر در راپور بازنگری امداد های خارجی یک سلسله دیتا و اعداد احصائیوی را تنها بطور فیصدی نشر و ارقام احصائیوی که زیلا در راپور متذکره ارائه شده (البته بطور حدت فیصدی بلیون ها دالر کمک های باز سازی است که توسط حکومت مرکزی به مصرف رسیده) :

۵،۲ فیصد در ولایات مرکزی

۱،۷ فیصد در مناطق شمال

۱،۶ فیصد در حصه شمال شرقی کشور

۱،۴ فیصد در ساحه شرقی کشور

۱،۳ فیصد در ساحه غربی

۱،۲ فیصد در جنوب

۰،۹ فیصد در مناطق جنوب غرب

مناطق مرکزی کشور سه ولایت را دربر میگیرد که عبارت اند از بامیان، دایکندی و اروزگان. در ارقام و اعداد احصائییه نشان داده شده است که زیادترین کمک ها به این سه ولایت صورت گرفته در حالیکه این ادعا عاری از واقعیت است و خوانندگان محترم که اگر راپور های باز سازی کشور را تعقیب کرده باشند میدانند که به سه ولایت فوق کمترین کمک صورت گرفته و رسانه های نشراتی کشور هم توسط مصاحبه های مسئولین ولایت مرکزی و یا نشر راپورها انتقادات و نارضایتی اهالی مناطق مرکزی را وقتا فوقتا به نشر رسانیده اند. توجه حکومت آقای کرزی نسبت ناآرامی ها زیاتر در ساحه شرقی، جنوب و جنوب غربی کشور است و زیادترین کمک های باز سازی به اساس راپور های داده شده در همین مناطق تطبیق شده است. باز سازی در مناطق مختلف کشور بانیست نظر به شرایط جغرافیایی، اجتماعی و اقتصادی متوازن باشد.

پایان

د پانو شمیره: له ۲ تر ۲

افغان جرمن آنالین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

: دلېکنې د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خیر و لولئ